

: Posamezna številka 6 vinarjev :

„JUTRO“ izhaja vsak dan — tudi ob nedeljah in praznikih — ob 3. jutraj, ob ponedeljkih ob 10. dopoldne. — Naročnina znaša: v Ljubljani v upravnistvu mesečno K 1 20, z dostavljanjem na dom K 1 50; s pošto mesečno K 2 00, polletno K 10 00, četrtletno K 5 00, mesečno K 1 70. Za inozemstvo celoletno K 30 00. — Telefon številka 303.

JUTRO

NEODVISEN POLITIČEN DNEVNIK.

: Posamezna številka 6 vinarjev :

Uredništvo in upravnistvo je v Franciskanski ulici 8. Dopolni se pošiljajo uredništvu, naročnina upravnistvu. Neizplačana pisma se ne sprejemajo, rokopolci se ne vračajo. Za oglase se plača: petletna vrsta 15 v, osemletna, poslana in zahvale vrsta 30 v. Pri večkratnem oglaševanju popust. Za odgovor je priložiti znambo. — Telefon številka 303.

Ob meji.

Zadnji čas me je pot zanesla na narodno mejo. Ob taki priliki ima človek priložnost, da se o marsičem prepriča.

Ako se človek vozi po naših železnica, bodisi po južni ali po državni, lahko opazuje čuden pojav, da železniški sprevodnik, ki je n. pr. na oni strani predora znal še slovensko pri vožnji skozi predor pozabi na slovenščino in je nikakor ne razume. Te stvari so se pri nas pogosto omenjale in vendar slavnega ravnateljstva teh opravičenih tožb ne marajo slišati. Toda krivi smo pri tem mnogo sami, kajti naši boljši Slovenci — pogosto tudi taki, ki se imenujejo narodni — le preradi pokažejo svojo uljudnost in že v naprej začno s sprevodnikom govoriti nemško, ker priprosti ljudje navadno ne zahtevajo, da bi se z njimi govorilo v njihovem jeziku, so pred vsem slovenski boljši sloji krivi, da so na naših železnicah take razmere. Isto je tudi pri kupovanju voznih listov, ki jih pogosto zahtevamo v tujem jeziku.

Naša dolžnost je, da povsod po narodni meji — o sredini ne govorim — zahtevamo vozne listke slovensko, ker le s tem primoramo ravnateljstvo, da nastavlja tam uradnike, ki so zmogljivi našega jezika. Enako moramo zahtevati, da po naši zemlji vozijo sprevodniki večji našega jezika in to dosežemo le s tem, da z njimi dosledno govorimo slovensko. Uradnik je tu zaradi potnikov in ne narobe,

Ko sem se vozil proti severu, je pripovedoval v vozu neki mlad Nemec — s prav očitnim navdušenjem — da v Ljubljani in v Gorici povsod razumejo nemško, da so ga povsod lepo postregli in da tujec skoraj ne čuti, da je v slovenskem mestu. Mislim sem si: kak obraz bi delali v obmejnih pomembnejših mestih, ako bi tam človek zahteval slovensko postrežbo, gotovo bi imel priliko slišati psovke, vključno temu, da je dolžnost trgovca, da vsakemu postreže v njegovem jeziku.

Toda tudi v tem smo mi preveč popustljivi, za nas je lepo, če postrežemo tujca v njegovem jeziku; koliko pa je naših ljudi, ki bi si upali drugod zahtevati isto; ali ne gremo pogosto v domačih mestih k trgovcem in že kar v naprej pozdravljamo — po nemško? Zato bi morali postopati v naših obmejnih mestih drugače, ker le s tem podpiramo domače obrtnike in trgovce, oziroma prisilimo trgovce, da imajo v trgovinah tudi ljudi, ki so zmogljivi našega jezika; to velja ne le za one, ki bivajo ob meji, ampak tudi za one, ki prihajajo v obmejna mesta. Seveda pri tem pred vsem velja geslo svoji k svojim.

Ob svoji severni meji imamo sedaj Slovenci po vseh večjih mestih domače hotele, razen v Beljaku. Tam žal še nimamo domače restavracije, v kateri bi bil človek postrežen v domačem jeziku.

V Celovcu je sedaj hotel Trabesin-

ger, kjer se lahko ustavi slovenski gost.

V tem oziru bi nam bil potreben nekaj vodnik po meji, da vemo, kje smo na svojem in kje ne. Domača podjetja bi morala mnogo inserirati v domačih listih, mi pa bi jih morali vsestransko podpirati.

Se nekaj se mi zdi važno. Ko odideš s Kranjskega, ne dobiš skoraj nikjer po kolodvorih in v trafikah domačih listov. Ako hočeš čitati v kupeju, si prisiljen, da si kupiš nemški list. To je napačno. Pri nas dobiš povsod po kolodvorih in trafikah nemške liste, ali bi ne bilo prav, da bi drugod dobili naše? Ali jih morda ni dobiti za to, ker jih tam ne zahtevamo? Češke časopise n. pr. lahko kupiš povsod po češki meji. Naši časopisi bi morali v tem oziru skušati, da se razmere izpremenijo.

Naši potniki pa naj povsod po meji zahtevajo domače časopise in naj se ne zadovoljujejo, ako se jim ponudi nemški.

Vozil sem se po dolini ob Dravi proti Mariboru. Človek ima tu priliko premisljati o vseh koroških macedonskih razmerah.

Sem in tam vstopijo slovenski ljudje. Govore tiho, kakor bi se bali. Res, skoraj bi vzkipela kaka nemška kri pri slovenskih glasovih. Zato govorijo potniki, ki vstopijo, bolj tiho. Boječnost, prav nepotrebna boječnost, to pa za to: slovenski inteligent, ki se vozi po meji, ima navadno nemški časopis v rokah ali pa govori s kom po nemško, torej bi človek mislil, da so v vagonu sami Nemci.

Naravno je, da se priprosti človek potem čuti nekako osamljenega. Zato bi bilo priporočati, da bi se naši ljudje, ki potujejo ob meji, namesto, da se spuščajo v dolgočasne pogovore s tujci, raje pogovarjali z domačimi ljudmi.

Dolina ob Dravi kaže, da je letos huda suša. V mnogih krajih je listje po gozdih porumenelo; tudi po polju je zelo suho in bo ta lepa dolina zelo trpela pod veliko vročino. Drugače pa nudi dolina ob Dravi potniku mnogo zanimivosti s svojim prirodnim bogastvom.

Na postajah seveda človek ne čuti, da se vozi po slovenski narodni meji. Tam je vse nemško, drugače pa bi se lahko prepričali, ako bi stopili ven.

Maribor! Menda ni Slovenca, ki bi bil v Mariboru in bi ne šel v Narodni Dom. Krasna stavba — menda ena najlepših v Mariboru — se vidi že z železnice. Lahko smo nanj ponosni. Ako človek stopi v gostilno in najde tam tudi priproste ljudi, ga obide veselje. Narodni dom bodi dom za vse: Maribor sicer dela vtis nemškega mesta; toda imena pričajo, da smo tam bili mi, in da moramo tam darovati svoje pozicije.

Ptujsko polje! Dežja ni bilo menda že nekaj tednov. Pozna se to v vročih vozeh, pa tudi na polju. — Rast žita je zastala. Ubogo ljudstvo bo pač trpelo pod to sušo.

Ptuj! Ptuj je nam v dobrem spo-

minu. Hoče biti najbolj nemškutarsko mesto, središče Štajercijancev in nemškutarjev. Tudi tu imamo svoj Narodni dom. Dobimo tam vse, kar potrebujemo. Kakor čujemo, raste tam zopet novo domače podjetje. Kdor opazuje razmere na Štajerskem, spozna, da je od rešitve mest odvisna rešitev okolice.

Zato podpirajmo svoje postojanke v mestih.

Splošno! Ob času počitnic smo se navadili tudi mi, da gremo na sever in na jug. Ne morem dovolj priporočati, da pri tem obiščemo naše postojanke ob meji: Seveda tako, da obenem spoznavamo svoj položaj. Pri tem pa ne pozabimo, da ima slovenski potnik ob meji gotove narodne dolžnosti, da povsod in vedno zahteva, da se vpoštevata naš jezik, ki sega do naše narodne meje, po vseh postajah, na železnicah, v uradih, v hotelih, trgovinah, restavracijah in drugod.

Kar nudimo mi tujim gostom v sredini svoje lepe domovine, smemo kot enakopravni državljani zahtevati na svoji narodni meji: To so misli, ki obhajajo vsakega potnika, ki se vozi ob — meji.

O delovanju krščanskih misijonarjev na Vzhodu.

Phil. dr. Otokar Berthold.

(Za epilog veljevrškega shoda za versko zedinjenje poslovenil N-n.)

(Konec.)

IV.

Ko sem obdelal delovanje krščanskih misijonov v Aziji, treba se je ozreti še na stvar, ki se mi zdi najvažnejša v tej zadevi. Gre se namreč zato, kako se dosedaj deluje proti temu misijonarskemu delovanju in kako bi se moralo delovati.

Kar se tiče prvega vprašanja, je nanj lahko odgovoriti. — Dosedanji boj proti misijonarjem bojujejo samo domorodci in to izključno v verskem smislu. Čisto naravna stvar je, da branijo domačini svojo narodno, od prednikov podedovano vero pred novo vero, ki je zanje vendar dvomljive vrednosti. Pokazal sem že, kako delajo Kitajci in Tibetanci z nasilnimi obrambnimi sredstvi iz misijonarske zadeve politično zadevo, ki potem evropskim vevlastem dela dostikrat sive lase.

Na Japonskem stavi vlada delovanju tujih misijonarjev gotove meje, vključno temu jim pa pušča dosti svobode, da, včasih celo več, kot jo imajo po deželah, ki so ovladane od krščanskih držav. Vspešnejše deluje proti misijonarjem japonski budisti z razumskimi sredstvi, s predavanji in spisi. Zadnja leta je nastala na Japonskem cela književnost spisov, ki so namenjeni proti misijonarjem in iz katerih mnogokrat odseva duha-polnost ter hitrost pisateljev.

Tudi v Indiji in na Cejlonu se

borijo dosedanje vere proti misijonarjem izključno z razumskimi sredstvi. Ta protimisijonarski boj v severni Indiji vodi glavno zveza naprednih Hindov, tzv. Azija Samadž, ki nastopa tudi proti hinduistiškemu malikovanju in praznovernosti; v Indiji se vede ta boj zlasti z časopisnimi članki, dočim je zelo malo samostalnih spisov, pisanih proti misijonom. Vztrajen boj z misijonarji bijejo v južni Indiji in to včasih poleg razumskih sredstev tudi z fiziškimi sredstvi — ker domačini obeh strank v svojem fanatizmu ne poznajo meje. K tomu samo še pripominjam, da so domorodni južnoindijski kristjani večinoma rimski katoliki.

Na Cejlonu so razmere nekoliko drugačne. Naselbinska cejlonska vlada je misijonarje tam že od nekdaj zlasti za ustanovo budistiških in niti sami domačini se niso, v duhu svoje neizbojne budistiške vere, niti razumsko upirali krščanskim misijonarjem temveč jih trpeli mirno poleg sebe. Toda razmere so se spremenile, ko so bili iz Evrope, oziroma bolje, iz Amerike cejlonski budisti opozorjeni na nevarnost, ki jim preti od strani krščanskih misijonarjev. To zaslugi ima colonell Olcott, — po svojem prepričanju teozof — ki je poskrbel zlasti za ustanovo budistiških šol na Cejlonu, ki tvorijo sedaj uspešno protitež misijonarskim šolam. Od tega časa se pojavljajo tudi na Cejlonu spisi, katerih namen je, odbiti napad misijonarjev. Najodličnejše mesto med temi spisi zavzema angleški pisana Džajatilakova knjiga *Credentials of Christianity* (Izjavi krščanstva). Ta spis bi zaslužil, da bi se ga čitalo tudi v Evropi; nastal je kot obramba proti nerodno pisani knjigi Gautama or Jesus (Gautama ali Jezus) od škofa Stamleya. Mislim, da je najboljšje priporočilo za knjigo ta okolnost, da je naselbinska cejlonska vlada prepovedala ta spis javno prodajati in kolportirati. Seveda je pod roko že skoro cela zaloga razprodana. V domačem jeziku je pa cela vrsta več ali manj dobrih obrambnih spisov, ki so pa za Evropejca manj pristopni, ne le radi jezika, temveč tudi radi duha.

Toda vse to proti misijonarsko delovanje je zelo slabo in malo uspešno, in to edino vsled tega, ker samo temelji na veroizpovednosti, da se vedno opira ob narodno vero, proti čemur se ni moglo ubraniti ugovorov z evropskega stališča niti v najboljših slučajih. Razen tega so Azijci (razen Japoncev) večinoma verski fanatiki, katerih mišljenje se suče glavno okrog vprašanja, kaj se zgodi s človekom po smrti.

S tem je že dano nagnjenje k temu, da lahko prehajajo od ene vere k drugi, katera jim obljublja večje nebeško veselje. Zato bi bilo po mojem mnenju proti temu, da bi nas ne naskočilo krščanstvo iz Azije, ker dobro vidi, da njegova pozicija v Evropi slabi, najboljšje sredstvo, da bi se začelo čim preje močno protimisijon-

sko delo po onih azijskih deželah, ki so krščanstvu najbolj izpostavljene. Najvažnejše pri tem bi bilo podučiti domorodce ter v njih vrstah delovati proti praznovernosti in pobožnjakarstvu sploh. Nam je seve ta naloga tuja, ker nismo v neposredni zvezi z deželami, za katere se gre, toda moral sem se v svoji razpravi že radi popolnosti dotakniti. Ta naloga spada po mojem mnenju v prvi vrsti na rame angleške sekcije Svobodne Misli, ki more narediti v tem oziru zelo veliko, zlasti izdajanjem dobrih podučnih spisov in propagandnih brošur v azijskih jezikih. S tem bi se moglo vsvariti močno protitež raznim krščanskim založniškim družbam, posebno takozvani biblijski družbi, ki preplavlja sedaj s svojimi publikacijami celi svet. Razen angleške sekcije bi mogla tudi francoska sekcija Svobodne Misli v tem oziru dosti delati.

Vključno temu je mislim dolžnost vsakogar izmed nas, ki je bližje onih središč, katerih neposredna dolžnost je delovanje v tej smeri, da porabi ugodno priložnost in opozori na to znatno nevarnost, ki preti od misijonarjev v Aziji. Posebno na kongresih Svobodne Misli bi se moralo posvetiti nekaj časa zadevi krščanskih misijonov ter se odločiti za kako akcijo pred, nego bo prepozno. In mislim, da bi bilo le v čast češki sekciji Svobodne Misli, če bi ravno ona dala na bodočem kongresu Svobodne Misli vspešno vzbuditev.

Iz slovenskih krajev.

Iz Viča. Kakršne laži in obrekovanja poroča škofovo glasilo, to presega že vse meje. Neki poročevalec „Slovenca“ ali bolje rečeno duševna reva je v sobotnem „Slovencu“ nagromadil toliko laži in obrekovanj da se mora vsak pošten človek sramovati. Naj vam nekoliko omenim te ostudne laži! Vsako leto imamo na Viču avgusta meseca žegnanje in kakor že nekatera leta, tako je tudi letos pridelil Viški Sokol svojo vrtno veselico v gostilni pri „Ani“ na Viču, katera se je prav dobro obnesla. Laž je torej, kar „Slovenec“ poroča, da se je slabo obnesla ter da ima Sokol vsako leto manj gledalcev. Nadalje poroča „Slovenec“ od mlaja ki ponosno stoji pred silno narodno gostilno in da so dotični mlaj posekali Sokoli na način, ki nasprotuje sedmi božji zapovedi. Takoj ko sem čital ta lažnjivi dopis, sem se obrnil do zgoraj navedene gostilne ter se natančno informiral. Ni res, da so Sokoli posekali dotični mlaj, res pa je da ga je posekal Skerl Franc na meji, na kateri je mlaj ravno toliko Pancetov kakor gostilničarjev. Res je da so se veje dotičnega mlaja vzele domov za okinčanje plešišča. Stor, na katerem je mlaj raste, se ni zakril z mahom, ostal je tako, kot je bil posekan. Če ti lažnjivi dopis ne verjameš se greš lahko sam na prostor informirat, pa bodeš videl

LISTEK.

MICHEL ZEVACO:

Ljubimca beneška.

Bila je to, kar so bile vse veselice Imperijine: čarobna po svojem dobrem okusu, blesteča se v luči in krasnem cvetju in nenavadna po razkošni potratnosti svoje uprizoritve.

Proti koncu večera je Imperija vsa pomljena, sijajna, pijana radosti in ponosa, da si je z enim mahom zopet osvojila Rim, sprejemala poslovila rimskih velikašev, ki so se trumoma gnetli okrog nje.

Naposled ni ostalo več nobenega razen enega. Tisti, ki je vztrajal do zadnjega, se je zdaj približal in snel krinko, ki je odkrila njegov obraz.

Imperija je vzkliknila od groze:

— Bembo!

— Da, jaz, carissima, je dejal kardinal in se naklonil. Človek bi skoraj dejal, da vas moja navzočnost plaši, ali da vas dolgočasni. kar bi se mi zdelo še hujše.

Imperija je prebledela.

Da, to je bil kardinal-škof beneški s svojimi porogljivimi očmi, s svojo govorico, polne zlovesče ironije.

To je bil Bembo! In to, kar jo je preganjalo v njegovi osebi, je bila vsa preteklost, vsa strašna in grozna, sta bili mrtvaški senci Ivana Davile in Sandriga, je bila duša njene zapuščene hčerke — in več nego vse to: spomin Rolanda Kandiana!

Bembo je bil prihitel v Rim!

To ji je prerokovalo strašno nesrečo.

— Po kaj ste prišli semkaj? ga je vprašala z drhtečim glasom. Ali je torej še kaj skupnega med nama?

— Gotovo! je dejal Bembo.

— Kaj neki? je vprašala kurtizana visokomerno.

— Vaša hči, milostljiva! je odgovoril Bembo.

In njegov glas je bil strahotno miren.

IX.

Blanka.

Prihranimo si povratek h kurtizani za poznejši čas, ki nam ga bo naznačil logični razvoj dogodkov, ki jih ne moremo ovirati v njihovem koraku; za zdaj se čutimo primorane, da odvedemo bralca nazaj v Benetke, ali bolje rečeno, v okolico beneško, v gozd, ki se je dvigal tiste čase med obrežjem lagum in med mestecem Mestre.

V trenutku, ko je Bembo došel Bianco, jo je lomila praznoverna groza, govročena po črni noči, po žvižganju vetra, pokanju suhih vej, ostrem skovikanju čukov, rjojenja jelenov, z eno besedo, po vsem tistem tajnostem in močnem življenju, ki mrgoli v smrtni globini pogozdnih noči.

In bitje, ki se je sklanjalo čez njo, je bil Gozdni Strah!

— Bembo pa, zadahaje se, jo je molče požiral z očmi.

Mislil si je:

— Zdaj je moja, in nič na svetu mi je ne more iztrgati.

In čutil se je kar nekako začudenega nad to svojo zmago.

Naenkrat pa je Blanka dvignila glavo, morda pod pritiskom tistega skrajnega strahu, ki dela, da človek nazadnje še raje pogleda nevarnosti v obraz.

In v tem hipu je spoznala Bembo. Planila je kvišku.

Za nekaj trenutkov sta se Gozdni Strah in Bembo stopila v njeni domišljiji, in zazdelo se ji je, da je oseba iz bajke že zdavnaj privzela poteze škofove in jo zalezuje. A ta vtis ni trajal dolgo v navzočnosti človeka, ki ga je sovražila; njena praznoverna groza je izginila in se umaknila strahu, ki je bil sicer še bolj utemeljen, toda ji je pušal vsaj prosto voljo, da se brani.

Ko je vstala, se je naslonila s hrbtom k deblu bližnje ciprese.

Bembo je postavil slepico, ki je svetila temu prizoru z bledo, skoraj fantastično lučjo, na skalino poleg sebe, ter se približal Blanki.

Mudilo se mu ni, saj je bil gotov, da se mu ne more izmuzniti in da nedvomno niti ne bo poskusila uiti mu.

Obstal je čisto blizu nje, tresoč se v neprestanih drhtljajih, še bledejši od deklice same; v tem trenutku je bil resnično ostuden.

— Kdo ste? ga je vprašala Blanka.

In vsa se je čudila, da še sliši in da ji glas ne drhti.

Bembo pa je odgovoril s tihim, prosečim glasom:

— Ali ne veste?

— Da, videla sem vas že, poznam vaš ostudni smehlaj, vaš razorani obraz in vaše oči, iz katerih prihaja nevem kakšna groza; toda kdo ste?

On je vzdihnil mučno in globoko.

— Ali hočete vedeti moje ime? Gotovo ste ga že slišali izgovarjati s spoštovanjem. Kajti jaz nisem kdorsibodi! je dodal in se vzravnil z nekim gnevom. Moje ime? Ime mi je Bembo. Kdo da sem? Eden izmed visokih dostojanstvenikov države, ali, če hočete, kardinal-škof beneški. Velik gospo sem, kakor vidite. Bogat sem. Nakopičil sem si bogastvo v zlatu, dragem kamenju, slikah in umetninah. Imam palačo, ki se dviga skoraj ravno nasproti doževske palače in če greste po trgu Sv. Marka, bošče videli, da se ozira narod na škofovo stran s plahostjo, kakor se ozira z grozo na doževu stran. Kajti vsakdo ve, da drži kardinal-škof doža v svoji oblasti; kadar on hoče, padajo glave, če se njemu zazdi, se odpirajo vrata najtemnejših temnic. Bembo udari, kogar se mu zdi udariti, pa tudi prizanaša in deli bogate milosti. V mojem dosegu je torej bogastvo in moč, kar oboje opaja človeško srce...

Prekinil se je in še enkrat globoko zasopel.

— Česa hočete od mene? je vprašala Blanka.

— Položiti oblast in bogastvo k vašim nogam. Poslušajte me, deklica. Povedal sem vam, kdo sem. Zdaj vam hočem še povedati, kdo ste vi. Vam je ime Blanka, a vaši materi Imperija. Vi ste hči bogvekake slučajne kaprice, bogvekake ljubezni na križempotju; torej ste malo, skoraj da nič. Vaša mati — poslušajte me resno — vaša mati se imenuje Imperija. Ali veste, kaj pomeni to ime? To ime pomeni kupljivo ljubezen in sramotne strasti; to ime je ime ženske, ki je na razpolago vsakomur, kdor je dovolj bogat, da si jo more plačati. Ni ga zaničevanja, ki ga vaša mati ne bi bila spoznala. Ona je živa, utelesena sramota. Sramota, saj me razumete, sramota v pravem pomenu besede, in vi, vi ste hči vse te sramote, in kadar vas kdo vidi, ne pride nikomur na um, da bi dejal: „To je ubogo dekle, lepo dekle;“ ne, nikakor ne, naj bo kakorkoli, nihče ne pravi drugega kakor: „To je Imperijina hči.“ (Dlje.)

da so trske še vse tam kot so bile. Zakaj potem po nepotrebnem napada Sokole in gostilničarja? Gospodine, ker ste pa že mlaj omenili, vas pa še jaz vprašam kaj je s tistimi mlaji, ki so bili v prid vaši ceremoniji posekani na parceli g. Tomca ali po domače Krakova. Ali tam ni bilo nobene sedme božje zapovedi. Najlepsi izgovor vaš je bil, barabe so jih posekale. Gospod župnik prosim, povejte nam kako se je zgodilo s tistimi kronicami, ki jih je poneveril vaš štram Čuk pardon katoliški Crel. Tu tudi ni bilo sedme božje zapovedi. Seveda vaše geslo je to, da o takih lumparijah javnost ne sme nič vedeti. Kar se pa konja tiče, pa nam ne gre nič mar, kajti konj je bil že poprej bolan. Pri pregledovanju konja ni našel konjač nobenega udarca, zakaj potem take lažnjive klobasarije. Gospodična Kz. iz klerikalnega konsuma, vas pa pozivljem da v treh dneh preključite besede, katere sta govorila pri g. Likor, drugače se bode proti vam sodnijskim potom postopalo. Ni vselej dobro, če imate predolg jezik. — Gospod urednik! prosim Vas dovolite mi še par vrstic! Na Viču se bližajo občinske volitve. Klerikalci se že hudo pripravljajo na to, agitirajo že sedaj od hiše do hiše vsi franciškani, na čelu nadučitelj Ravnihar. Tudi socijalni demokratje se pridno pripravljajo, to jim moram tudi pohvalno izreči ali naprednjaki se ne ganejo, mirno tiče v svojem kotu. Jaz pa kličem obema strankama pojdite skupno v boj proti klerikalizmu. Gospod pater T. prihodnjič malo o vaši zgodovini in vašemu prepotrebemu katoliškemu domu! Na zdar!

Iz Ježice. Radi blagoslovljenja Društvenega doma se je vnel hud preprič med tukajšnjim župnikom in pa čukarjijo. Zadnjič enkrat je zbral župnik vse ugledne klerikalne backe in jim prebral spored slavnosti. Ker bodo pa imele pri tej glavni besedi samo članice Marijine družbe — namreč one bodo pele in nosile soho Matere Božje — pa ni to všeč čukarjem. Čukarji so se hoteli hvaležnega pokazati proti bratskim društvom in jih ob tej priliki povabiti na telovadbo in pa veselico, za katero so se pripravljali že zelo dolgo. To pa župniku ni bilo všeč in jih je kratkoma odklonil. Sploh nimajo sedaj Čuki nič več iskati v Društvenem domu, če prav so ga sami sezidali — našli so se Čuki, ki so po 20krat pripeljali peska in sličnega za stavbo — imajo pa le sedaj samo Marijine device govoriti, največ pa „oberdevica“ Šemetova. „Oberčuk“ iz Savelj se je na neko zelo neukusno župnikovo pismo zahvalil za čast in neki zelo „navdušen in zaveden“ Čuk se je izrazil: Zakaj nisem že preje poslušal ljudi, ki so mi pravili, naj nikar ne pomagamo zidati doma, ker da tako nobeden ne bo smel nič govoriti kot samo župnik. Če bode pa župnik še nadalje tako samolastno postopal proti Čukom bodo kmalu okoli njega samo Marijine device, ki so mu gotovo bolj všeč kot onl. Upajmo, da se ta mala afera mirnim potom poravnava.

Iz Metlike. Tudi v našem mestu imamo moža, ki živi v silnem strahu pred kaplanom in to je naš brivec Matkovič. Mož nima v svoji brivnici nobenega drugega lista, kakor samo „Slovenca“, kljub temu, da zahajajo k njemu večinoma sami naprednjaki. Ko sem ga zadnjič vprašal, zakaj nima v brivnici nobenega naprednega lista, mi kratkoma odgovoril, da so ti listi od škofa prepovedani in da kaplan tega ne dovoli. Kot zaveden naprednjak sem nato takoj odšel iz brivnice. Pozivljam napredne Metličane, naj sleharni zahteva pri Matkoviču napredne liste in mož se bo moral nanje naročiti.

Iz Idrije. Včeraj smo poročali, da prireditelj prihodnje nedelje Del. bral. društvo s sodelovanjem idr. odseka Prosve te na prijaznem in senčnatem vrtu pri Zagodu veliko veselico, na kateri bo nastopil po dveh letih zopet oživljeni društveni moški zbor. Zapel bo navduševalno Bartlovo „Mi vstajamo“, ki je malo razširjena in se redko čuje. Iz „Novih Akordov“ bomo slišali oložno, v narodnem duhu zasnovano Zepičevo „Je pa davi.“ Če se ne ne motimo, pa se pojo tukaj prvič na deželi, čedno harmonizirane Švikiaršičeve „Koroške narodne pesmi“, izmed katerih bo sigurno najbolj uga jala „Oj ta mlinar“. Zaključili pevski vspored krepak Novakov „Plaiula zora“. Obiskovalce naše veselice zagotovimo, da užitka in zabave ne bo manjkalo. Zato v nedeljo vsi prijatelji petja k Zagodu!

Iz Trsta. Dobro bo, ako zve širša javnost razmere uslužbencev tržaškega „Narodnega doma“, pod vodstvom hišnega oskrbnika g. G. Ta gospod si šteje v posebno čast, odpustiti ljudi, kojih se naveliča, kakor otrok igrača. Dne 14. julija 1911 je imenovan gospod odpovedal službo vratarju, brez vzroka ter pripomnil, da je samo provizorično nastavljen in naj si išče drugod mesta ali stanovanja. Začudim se in vprašam, zakaj in vprašam, zakaj in kako? na to mi odgovori, da je odbor sklenil, da moram oditi. Toraj g. odborniki so sklenili da moram brez vzroka izgubiti mesto in vrhutega se stanovanje. Takoj se obrnem do g. dr. Rybář in povprašam zakaj — ali g. dr. Rybář mi na to odgovori, da se ne ve o celey stvari popolnoma ničesar in tako se tudi v nadalje nisem pri drugih g. odbornikih informiral. Stvar je nekam utihnila, seveda za en čas, in dne 16. avgusta 1911 pride omenjeni šef, ter reče moji soprogi, da mora ta ciganska sodrga ven iz hiše v vas. Ker pa jaz ne vem, kje je ta vas, bi prosil g. G. da mi pove, kje se nahaja omenjena ciganska vas za odpuščene vratarje „Narodnega doma tržaškega.“

DNEVNE VESTI.

Kočevska gimnazija in nje potreba. V rokah imamo šolsko izvestje kočevske gimnazije za l. 1910/11. Iz tega izvestja je razvidno, kako „krvavo“ je potreben ta zavod. Ob koncu šolskega leta je maturiralo 7 (berl sedem!) dijakov. Ravno toliko Kočev varjev je drgnilo klopi tudi v VII. razredu. Da so bili abiturienti res pristni Germani, kažejo njih priimki. Evo jih: Jaklič, Kresč, Kunstelj, Lavrič, Peče, Raven in Kreuzmayer (torej le ena bela vrana). Da je kočevska „justament gimnazija“ namenjena le domačinom, Kočevcem, razvidno iz rojstnih krajev tistih sedmih maturantov. Poslušajte! Eden „Kočevar“ je bil rojen v Knittelfeld na Zgor. Štajerskem, eden v Trstju na Hrvaškem, eden v Clevelandu v Združ. državah, eden v Trstu in cell 3 na Kočevskem (Jaklič, Peče in Reven). Odičnjak je eden in sicer Lavrič Josip s Hrvaškega (Hrvat po narodnosti). Izvestje navaja v VIII. razredu 1 dijak s slovenskim, 1 s hrvaškim in 5 z nemškim maternim jezikom. Cela višja gimnazija (od V.—VIII. razreda) šteje 19 + 11 + 7 + 7 = 44 dijakov. In to da ni „Trutzbürg“? Če bi bilo kaj pravičnosti, bi tam ne bilo drugega kot kvečjemu nižja gimnazija. Iz te bi bili lahko „Kočevarji“ prestopili v ljubljansko nemško gimnazijo ali pa v novomeško, ki je od petega razreda naprej čisto nemška (za Neslovence).

Mali kočevski nemškutarski otoček je v resnici pravi „Protek-

tionsländchen“ naše Kranjske dežele in osrednje avstrijske vlade. Naši zgoraj navedeni podatki o kočevski gimnaziji to trditev popolnoma potrjujejo. Če pomislimo, da vzdržuje dunajska vlada za 44 „Kočevarjev“ višjo gimnazijo v Kočevju, potem moramo zgubiti vsako vero v pravičnost in poštenost naše in dunajske vlade in to tembolj, ker ne najde za slovenske šole nikjer nobenega denarja. V Ljubljani imamo sicer dve slovenski gimnaziji, ki sta pa tako prenapolnjeni, da sta že zdavnaj premajhni. Druhi slovenski gimnaziji nimamo, ker so vse utrakvistične ali pa strogo nemške. Južnoštajerski Slovenci nimajo niti ene slovenske srednje šole, kljub temu, da jih je blizu pol milijona. Celjska gimnazija — slovenska — ima samo prve štiri razrede in še to so si Slovenci priborili z velikansko težavo. V Mariboru je nemška gimnazija, v Ptujtu nemška, višja gimnazija v Celju je nemška, goriška gimnazija je nemška, tržaške nemška in celovška nemška. V vseh teh pokrajinah žive Slovenci kompaktno, a vlada ne smatra za potrebno ustanavljati slovenskih gimnazij. Njena največja in prva skrb je bila, da je spopolnila nemško kočevsko gimnazijo v višjo. Nemci so neprestano vpili, kako potrebna je kočevska gimnazija, sedaj se pa kažejo plodovi. Vlada bi v resnici najbolje storila, ako bi kočevsko gimnazijo zaprla ali pa slovenizirala, kajti potem ji gotovo ne bo manjkalo dijakov. Naše poslance pa opozorjamo še posebno na letošnje izvestje kočevske gimnazije.

„Slovenčevi“ gadi v III. nadstr. zadolžene „Katoliške pritisikalne“ pikajo okolu sebe, pa so — škrbasti. Verski zaklad je tisto korito, iz katerega bo ministerstvo za bogocastje (!) pograbilo spet par tisočakov, da osnaži umazani in zanikrni ljubljanski lemenat, ker je škof takoj že vse zapravil, kar bi naslednik imel kdaj uživati! To mi sami vemo, kako se vlada za klerikalno armado žrtvuje, kadar je treba vreči v žrelo nenasilne bisage, težko prisluzeni denar državljanov, ampak klerikalci ne dajo naprednemu človeku sploh nikoli kaj zaslužiti, tudi če se ne gre za neumni lemenat. Koliko je dal rajnski škof Missia zaslužiti pruskemu „fušarju“ Jeblingerju ob potresu pri cerkvah, čeravno bi bil lahko tiste proči vržene tisočake poštno zaslužil kak domačin itd. Razumete zdaj?

Napredna zmaga. „Slov. Narod“ poroča: V veliki občini Ovšiče pri Podnartu so pri občinskih volitvah na vsi črti zmagali naprednjaki. V I. razredu so dobili naprednjaki 58, župnikovi pristaši pa 38, v II. razredu naprednjaki 106, klerikalci 59, v III. razredu naprednjaki 210 glasov, klerikalci pa 114. Naprednjaki so torej zmagali naravnost sijano. Od zadnjih volitev so naprednjaki napredovali na vsi črti, klerikalci pa so nazadovali v vseh treh razredih za 258 glasov. Ta zmaga je tem pomembnejša in važnejša, ker so Ovšiče domača občina klerikalnega držav. poslanca in podpredsednika državnega zbora Josipa Pogačnika. Ta napredna zmaga dokazuje, da se že tudi na črnem Gorenjskem polagoma dela dan. Živeli vrli napredni volivci v Ovšičah, naj bi našli mnogo posnemovalcev v ostalih gorenjskih občinah!

Triumf „Slovenec“ si ne ve drugače pomagati, kakor da se zopet bavi z afero Mirko Pečarja ter prav na nepotreben način napada „liberalce“ in akademijo. Afera Mirka Pečarja je našim čitateljem znana. „Glas Naroda“ poroča, da je policija v Ameriki Mirka Pečarja prišla zaradi afere z „First National Banko“. Koliko je na vsem resnice, bo itak dokazala preiskava. Neumno pa je, če slovenski list zato

napada Akademijo, ako je v nji slučajno predaval Mirko Pečar, o katerega preteklosti se tudi klerikalci v naprej niso informirali.

Joj, joj. Ako se na svetu kje pove resnica, seveda to ni ljubo ljudem, ki dan na dan lažejo in od te laži tudi žive. Zato se je včerajšnji „Slovenec“ v uvodnem članku zelo razkoračil, češ: svarimo vas pred članki, ki jih prinaša „Jutro“, „Naša bodočnost“ in drugi taki časopisi. Kaj pa se je zgodilo? „Jutro“ je prineslo par člankov o misijonih na vzhodu in „Naša bodočnost“ se je menda celo spozabila, da je o pristno klerikalni kranjski deželi povedala resnico o budizmu, ki jo pozna vsak količjak izobražen človek. Ker pa se resnice na Kranjskem absolutno ne sme govoriti se repenci „Slovenec“, kakor da je prišlo novo pohujšanje v dolino šentflorjansko. No, se bo že potoložil! Naj svari, ali ne svari, ljudje bodo vendar izvedeli resnico in ne bodo prav nič v premislekih, komu naj verujejo.

Draginja mesa. Ravnatelj klavnice v Essenu Erhardt se je izjavil, da mora priti letošnje jesen in zimo do take draginje mesa, kakor je doslej sploh še nikdar ni bilo. To je posledica klerikalne ljudske politike.

Naš uvodnik „Avstrijska patrijotična (klerikalna) liga“ v sobotni številki našega lista je „Slovenec“ razslo sapo zaprl. Na podlagi citatov iz raznih katoliških pisateljev smo pokazali, kakšni patrijotje so klerikalci: patrijotje samo tako dolgo, dokler jim kaže. Sicer pa, če jim to bolj kaže, znajo biti tudi revolucionarji in zagovarjajo magari umor kralja. Seveda bo „Slovenec“ vkljub temu še naprej prodajal svoj ogoljeni patrijotizem — saj je Avstrija klerikalna država.

„Sanje Matere Božje“, ki smo jih objavili včeraj, so „Slovenca“ spravile v precejšno zadrego. Najraje bi seveda kar utajil, da se take bukvice sploh kje dobe. Ampak tega ne more, pa pravi zato, da se katoliška cerkev proti takemu praznovanju najbolj bori. Pojte se no solit, „Slovenčevi“ modrijani! Kdo pa je najbolj propagiral svoje čase preganjanje copernic, izganjanje hudica in druge take lepe stvari, če ne ravno katoliška cerkev? Kdo daje zvoniti zoper točo in nevihto? Kdo za mastne denarje bere maše za deč? Sicer bomo pa o priliki še bolj obširno povedali, kako se je katoliška cerkev borila proti praznovanju in se bori. Materijala imamo dovolj!

Duhovščina tudi občuti draginjo, to novico je strmečemu svetu odkril te dni „Slovenec“. No, nam se zdi, da stvar ni tako huda. „Dominus vobiscum“ še ni nikdar strašal — pravi star slovenski pregovor. Mi še nismo nikdar slišali, da bi se kakemu duhovniku slabo godilo, vsaj pri nas na Kranjskem ne, razun seveda, če ga preganja Bonaventura. „Slovenčev“ priznanje pa je z nekega drugega stališča zelo zanimivo. Svoj čas — še ni tako dolgo — je dr. Pegan v Trnovem vpil, da draginje sploh ni, zdaj pa pride „Slovenec“, blamira klerikalnega veljaka in prizna, da je draginja prav huda. Kdo ima prav: ali dr. Pegan ali „Slovenec“?

Prismojeno graško gobezdalo, ki se mu pravi „Grazer Tagblatt“, že rogovili proti cvetličnemu dnevu slovenskega naprednega dijaštva. Rad bi

menda imel, da bi ta dan po Ljubljani strašili orožniki in vojaki z bajoneti, češ: demonstracije proti Nemcem bodo! Nemcem se ni treba prav nič bati, da jih bo kdo nadlegoval. Ampak mi bi Nemcem svetovali, naj nič ne provocirajo — pa bo mir! Kajti Slovenci niso taki divjaki, kakor Nemci.

Brezmejna surovost. Notičo v včerajšnji številki našega lista popravljam o toliko, da tisti, ki je pri požaru v Mokronogu vpil „Zdaj naj vam pa Sokoli pomagajo“, ni bil kaplan, temveč župnik. Toliko, da se ne bo kaplanu delala krivica.

Politično društvo „Vodnik“ v Spod. Šiški ima danes ob 8. zvečer v Citalnici sejo.

V Spodnji Šiški se nahaja blizu cerkve javno perišče, ki je zadnji čas v prav skandaloznem stanju. Ranjki župan Kauschegg je imel toliko razuma za snago in higijeno, da je dal to perišče v kotlo lepo betonirati in vsako leto temeljito osnažiti. Mnogoštevilnim pericam na ljubo je dal napraviti ob perišču iz močnih hrastovih desk lep tlak, pod katerim se je voda lepo otekala. A zdaj! Od lepega tlaka je samo še nekaj desk, pa še tiste vse polomljene; kjer se je voda lepo otekala, je sedaj luža, čez katero morajo perice skakati, in le čudno je da si do zdaj še ni nobena ponesrečila. Zdaj v suši se je pa kotla skoraj popolnoma osušila. Na dnu leži polno nesnage in ta nesnaga in tisto malo gnojnice vzbujajo ne baš prijeten duh. Če je to zdravju občanov koristno, o tem dvomimo. Zdaj je najlepša prilika, da se to perišče temeljito osnaži in izpere, kajti vodovodni hidrant je blizu. Umestno bi bilo tudi, da bi se zdaj ob suši vsak dan iz voja dovoda napolnjevala kotla s svežo vodo, da bi perice mogle sploh prati. Tudi tlak je nujno potreben popravila. Prosimo gospoda gerenta ter njegove svetovalce, da se osebno prepričajo ter nemudoma odpravijo nedostatek.

K požaru v Mokronogu nam prijatelj našega lista poroča: Ogledal sem si v tork Mokronog po požaru. Res, žalosten je pogled na razvaline spodnjega dela trga. Ogledal sem si tudi hiše, ki so v spodnjem delu trga ostale, akoravno so bile takorekoc okrog in okrog obdane od ognja. To so: Eratova, Mevžljeva, Končinova, sodišče in — kaj je najbolj čudno — tudi Koželjeva. Zanimalo me je izvedeti, komu se je posrečilo to hišo rešiti po požaru, in izvedel sem, da so to bili gg. Domijan Koželj, Majcen iz St. Janža in Frölich iz St. Ruperta. Stali so ves čas na razbeljenem obzidju in polivali z vodo, ki so jo donášali gg. Mejak, domači orožnik, Sirec, Ivica Koželj in domači učenc. Gg. Koželj in Majcen sta si po omejitvi požara morala poiskati zdravniške pomoči. Vendar je Koželju, izvzemši hišo, pogorelo popolnoma vse: hlevi poleg hiše, dve skadišči polni blaga in kozolec, napolnjen s senom. Eratu in Mevžlju izvzemši hišo istotako popolnoma vse. Le pri sodnji so ostale tudi pritlikline. Kako hud je bil požar, kaže to, da je v tork, četrti dan, še vedno po malem semtertja gorelo in še vedno pretresljivo kliče gasilski rog.

Koncert v korist mokronoškim pogorelcem se vrši v nedeljo v hotelu Bellevue. Pobiralo se bode prostovoljne doneske. Prispevki se sprejemajo tudi že naprej. Koncertirala bo

Naročite, ponudite, zahtevajte in pijte samo Tolstovrško slatino

ki je edina slovenska ter najboljša zdravilna in namizna kislavoda. Od vsakega zaboja plača podjetje v narodne namene 20 vinarjev, kamor naročnik določi. Naslov: Tolstovrška slatina, pošta Guštanj, Koroška, kjer je tudi gostilna, letovišče in prenočišče. Svoji k svojim!

MALI LISTEK.

J. S. MACHAR:

Preprosta povest.

(Iz zbirke „arā prosa“.)

Prevel E. B.

(Konec.)

In sedaj se je razpredel med njima nenavaden pogovar. kakor zadržan slap se je vsipala Karlju beseda, Gabrijela je le semtertja odgovarjala z gesto. Oči so se mu blestle skoraj vročično, obličje mu je gorelo jeze, čelo se mu je nabralo v resne gube. Gabrijela je presenečeno zrla nanj.

Vi spadate k onim punčkam, je govoril, ki jim je njihov „jaz“ vse. S tem merilom merite svet, življenje, sebe; domišljujete si, da ste najpopolnejši tvor pod solncem, ne poznate sami čustva in ga ne slutite pri drugih. Vi ste samoljubna, despotična žena, ki vidi srečo le v tem, da more korakati skozi življenje po sklonjenih hrbtih možkih, ki so tako bedasti, da se vam klanjajo, prožeti ste z idejami blaznih romanov, z emancipacijsko vročico in hrepenenjem, posnemati bogve katero junakinjo, ki jo je po-

rodil kak fantastičen pisatelj, pa niste niti zmožni, razumeti kaj takega. Sajimate kardinalnega pogoja za to, nimate notranjega življenja. Živite kakor žival, živite le z nagonom.“

„Vi me sovražite!“ je zaihtela. „Čemu vam to pripovedujem? Čemu vam pridigujem? Kaj mi je konečno do vas? Živite tako dalje, prav imate, če je šlo to tako dolgo, pojde tudi vnaprej... Preplešite življenje na svoj način, meni je to konečno vse eno! Nekoč najdete pač bedaka moža, ki bo nosil kazen za grehe vaše vzgoje, vašega značaja, vašega čtiva, vsega!... Pomilujem ga...“

„Karel, ne mučite me! je prosila in sklenila roke, „nisem tako slaba!“

„Ej, dvakrat ste mi vrgla v obraz besedo: domišljavost! Vračam vam jo. Da, da, vi ste angelj in ta svet, ta je tako hudoben. Vi ste dobro in veselo dekle, toda svet vam je navalil na prsa ledu in v njem je oledenelo vaše srce.“

„In čemu mi to govorite, čemu?“ je vprašala Gabrijela s tresočim glasom in ga prijel za roko.

Iztrgal jo je.

„Čemu?“ je ponavljal razdraženo, „čemu?“ ... ker ... no, smejte se mi; kakor se smejete drugje, če sla-

vite jedno zmago več... Ker vas imam neizrekljivo rad... da, rad... smejte se mi...“

Iznova ga je prijel za roko in si jo pritisnila na čelo.

„Ali je to res?“ je vprašala boječe in komaj slišno.

Karel ji je pogledal v oči. Na trepalnicah so blestele solze... Molče je pritisnil njeno belo roko na ustnice.

Ona pa je polagoma, kakor brez sile sklanjala svojo ponosno glavo na njegovo ramo, v njenih očeh je trepetal izraz udanosti, njena roka je gladila nežno njegove redke lase — stari konec vsake ženske revolte, requiem emancipacije, poslednja beseda ženskega vprašanja itd. itd. Ema je vstopila s čajem.

Spisi Mišjakovega Julčka.

(II. zvezek. Last in založba „Društva za zgradbo učiteljskega konvikta, Natistila Učiteljska štipendija, v Ljubljani 1911. Cena 1'20 K.“)

Naša borna mladinska literatura je zopet za eno knjigo bogatejša. In mora se reči, da ne le za eno ampak tudi za dobro knjigo.

Pisatelj Mišjakov Julček je naš mladini že znan. Pripovedovati zna po domače, da ga rado poslušajo staro in mlado. Drugi zvezek njegovih „Spisov“ prinaša sledeče stvari: Prababica je pripovedovala — Dve mucki. — V hudih dneh. — Čopke ni. — Prebrisana Belčičevka. — Za prenočnimi. — Knjigo kras 9 slik, med njimi nekaj originalnih risb od Maksima Gasparija. Knjiga se bo našim mladini zelo priljubila in bo našla povsod mnogo čitateljev. Imamo v nji nekaj lepih otročjih slik, spomine na dom in na babico, povest o mucki in miški, čudno zgodbo o ciganih in čopki, žalostno povest iz hudih dneh, čudno domačo povest iz turških časov in še bolj čudno povest Kroparjevega Blaža, ki je po Ljubljani iskal prenočišča in se je moral po noči boriti s čudnimi duhovi in strahovi. Knjigo vsem toplo priporočamo. Dr. I. K.

Slovan. 9. (avgusta) štev. prinaša sledečo vsebino: Dr. Fr. Ilešič: Nikola I. kralj črnogorski. — Vojeslav Mole: Nevljuden sonet. — Sonet z moralo. — Premišljevanje Kranjca o Prometejevem problemu. — Nekomu. — Sebi. — Eli. — V kavarni. — Al. Gradnik: Motiv iz Istre. — Milan

„Domovina“

posreduje pri oddaji primernih stanovanj za dijake. Zato prosimo vse one stranke, ki imajo oddati dijaška stanovanja, da javijo to čim preje odboru društva; ravnotako se lahko obračajo starši dijakov do društva, ki bo de njihovim željam radevolje ustreglo. — Pojasnila daje gospod profesor Anton Jug, Ljubljana, Dalmatinova ulica 3/1.

Slovenci darujte za „Sokolski dom“ v Borovljah.

„Slov. Filharmonija“. Pričakujemo, da se bo ljubljansko občinstvo polnoštevilno udeležilo te prireditve.

Nezgodna na železnici. V torek je stal tovorni vlak št. 909 na četrtim tiru južnega kolodvora, premikalni stroj zadaj na njem. Uradnik je pustil voziti na isti tir še tovorni vlak št. 854, akoravno tir ni bil prost. Lahko bi se bila zgodila velika nesreča, če bi je ne bil v zadnjem trenutku preprečil z vsemi s lami strojevodja vlaka št. 854. Vkljub naporu strojevodje je priletel tovorni vlak št. 854 na premikalni stroj vlaka št. 908.

O. BERNATOVIČ

Ljubljana. — Mestni trg. — Ljubljana. Velikanska zaloga narejenih oblek za gospode, gospe in otroke. Najnižje cene, solidna postrežba.

Moderen pašnik. V Gosposki ulici, nasproti potresnim podrtijam, ki so last Kranjske dežele in refleksi deželnih financ, stoji stavbišče kneza Auersperga. Tam je stal ob potresu takozvani „Knežji dvorec“, zdaj pa se pasejo po zaraščenem prostoru — koze in zajci. To stavbišče je prav — turško knežjo drago, zato ga nihče ne mara, ampak parade ondoli okolici ta pašnik ne dela!

Požar v Mokronogu.

(Dodatno poročilo iz Mokronoga.)

Z ozirom na „Jutrovo“ poročilo o požaru v Mokronogu dovoljujem si poročati naknadno še to-le: Ogenj je nastal vsled tega, ker tovarnar Penca ni imel zadostnih priprav v varnost ognja pri dimniku svoje lokomotive. Iz strojne hiše bil je čez prvo nadstropje napeljan železen dimnik, okrog katerega je bilo vedno naloženo česlo, pripravljeno za mlenje. Penca je imel sicer še ukaz od oblastev, sezidati zidan dimnik, a tega ni storil temveč si izprosil enoletnega odloga k temu. Ta odlog je samovoljno razširil na več let in tako sedaj ta nesreča. V koliko je pri tem zakrivil nesrečo gosp. strojni inženjer za Kranjsko mi ni znano, a vsekakor brez krivde ne bo. Poročati mi je še nadalje, da mokronoški požarni brambi ni zgorela nobena brizgalna, pač pa je res da so mogli brambovci za nekaj časa bežati od ene brizgalne, ker v grozni vročini niso mogli vztrajati. Dve brizgalni in vse na licu mesta nahajajoče se društvo pa je ostalo ves čas v akciji ter vstrajalo brez počitka celih 36 ur nepretrgoma. Kar se tiče tujcev in njih pomoči omenimo le to, da so boljši ljudje res vstrajno in požrtvovalno pomagali, a ono pobožno in verno ljudstvo pa se ni brigalo za pomoč, ampak je vse, kar so domačini znesli in otieli požrešnemu plamenu sproti pokradli kot srake. Razun že omenjenih je zgorelo vse še sledečim: Pasčitzky-ju. Urbanu, Kermajsku, Mancu, Čenckovski, Borštarnju, Traškemu Karolu, Koželjev kozolc, Selbancu, Selkoti, Kodeletu, Errathu skladišče, marof in kozolc, Grazarjevi kozolci, Meuzelju 5 gospodarskih poslopj, ena hiša in večje število kozolcev, Knapcu in Knapu vse, ničesar pa ni zgorelo žganjarju ker ta zida izven trga novo hišo, a ta del je ostal popolnoma nepoškodovan. Nadalje je zgorela nova hiša gospe Pleteršek, v kateri je stanovala še-le dva dni, zavarovana še ni bila, pogorelo je tudi vse Neži Bukove, Tüdnerju in Golki hlev in ena hiša, druga pa je občutno poškodovana.

Pri gašenju ognja si je stekel posebnih zaslug mokronoški orožniški oddelek; posebno zahvalo pred vsemi drugimi pa zasluži gosp. stražmešter Brolih, kateri je z nevarnostjo lastnega življenja vztrajal celih 72 ur na pogorišču in včeraj to je v torek se peljal še v dve in pol uro oddaljeno vas Dule, ter tam aretoval neko tatiko, ki se je okoristila s položajem, ter pokradla v trgovini Koželj za 70 K blaga. Moža priporočamo orožniškemu poveljstvu, da ga priporoči v zaslužno odlikovanje. Veliko priznanje zasluži tudi gospa Romoldova in gosp. Romold, vso hvaležnost trga pa zasluži gosp. sodnik Hutter, ki je delal skupno 48 ur, ne da bi šel kaj spat. Čudno pa se nam zdi, da se tako hvali gospa Leban, ki vendar ni drugega storila, kakor rešila svoja križa in bluze. Sicer ji za vso pomoč hvala, ampak sorodniška ljubezen naj ne dela krivice drugim. Izmed gasilcev zasluži priznanje: načelnik Tratar, ki je pokazal vso svojo človekoljubnost, nadalje četovodje Koračin, Glušič, Kumar, tajnik Smrekar, plezalec Hajbič, poročnik Peterlin, brizgalničarji Kajser, Žagar, Jenič, Peček, Mole in drugi katerih imena pa mi niso pri rokah.

Naj ne pozabim pohvaliti še boljšega uradnika gosp. Žuljana, kateri je zmučen in strit stal nesrečnem vsak čas na razpolago. Bodi mu izrečena stotera hvala. Tudi drž. poslanec Hladnik je osebno pomagal pri gašenju, ter se s tem pokazal naklo-

njenega in človekoljubnega nasproti trpečim nesrečnejem; prosili bi ga le, da bi za nesrečneže preskrbel znatno državno podporo, saj so tudi v veliki večini med prizadetimi njegovi volilci. Zahvala gre tudi požarnim brambam in njenim poveljnikom iz Škocijana, St. Ruperta in Trebnjega, ki so ponovno v sili prihiteli s svežimi močmi na pomoč. Tudi službi javnosti v pojasnilo, da je gasilni dom zgorel, toda požarna bramba je vse svoje orodje po velikem trudu rešila.

Prizadeti so bili razen nekaj izjem zavarovani, a zavarovalnina ne krije niti četrtine škode. Posebne podpore so potrebni sledeči: Karol Gorenc po dom. Traški, Janez Čampa po dom. Laščan. Jožef Uhan po dom. Trlep, Jožef Borštarn po dom. Kočjaž, Alojzij Povše, Emilija Pleteršek, Fran Selko, Fran Novak po dom. Krmajčič ki ima 11 otrok je brez strehe, brez denarja in brez povišanja in hrane, nadalje so v tiski Janez Setina in Alojzij Setina po dom. Tüdner, ki v neopredelnosti nista bila nič zavarovana, tudi sodni sluga Srimšek je v grozni tiski, komaj je hišo sezidal in to z drugim denarjem in že mu je pogorela, zavarovalnina niti polovico škode ne krije.

Danes se je osnoval pomožni odbor v Mokronogu. Človekoljubna srca prosimo nujne pomoči, to tembolj ker je Mokronožan bil tudi napram drugim vedno usmiljenega srca. Kakor se čuje so prvi znesek darovali absolutno kmetijske šole na Grmu slaveč svoj jubilej in sicer so darovali znesek 100 K. Bodi jim tisočera hvala, drugim pa jih postavljamo v lep zgled. Izmed ostalih poslopj, ki so bila v veliki nevarnosti, naj omenim starodavni graščinski stolp, sodnija, trgovina Errath, gostilna Meuzelj, zaloga čevljev Smrekar, trgovina Koželj, pošta in poslopja Koračina, ter hiša kjer je nastanjena glavna hranilnica in posojilnica in hiša g. Končine, ki je že gorela.

Usodno za gašenje je bilo to, da je bil semenj in pa ker so posamezni gasilci bili primorani braniti gasiti najprvo svoje hiše in poslopja, kjer so nekateri dosegli naravnost čudeže, tako sta vodja brizgalničarjev Koračin in tajnik Smrekar le po lastni zaslugi danes še v posesti svojih bivališč, katere sta s predzno blaznostjo in obupom branila v največji nevarnosti.

Upam, da sem s tem podal nekako dovolj jasno sliko o tem strašnem požaru, sicer pa še naknadno poročam zanimive podrobnosti.

Najnovejša telefonska in brzojavna poročila.

Stavka na Angleškem.

London, 23. avgusta. V krogih stavkajočih delavcev na Angleškem se je pojavil hud razdor. Velik del stavkajočih delavcev obdoljuje vladu in celo svoje lastne voditelje izdaje delavskih interesov. V mnogih krajih province je prišlo do hudih spopadov med policijo in delavci. V Walesu je ljudstvo napadlo skoro vse trgovine židovskih trgovcev in jih oropalo. Pogrom na Žide traja že tri dni. Židi so namreč v tem kraju sami bogataši. Nad sto bogatih družin je zbežalo in prepustilo svoje premoženje usodi.

Kolera na Sušaku.

Sušak, 23. avgusta. Tu se je pojavil slučaj kolere.

Demisija kabineta Tomanovič.

Cetinje, 23. avgusta. Kabinet Tomanovič je podal danes svojo demisijo. Kralj je demisijo sprejel. Kakor se zatrjuje, bo Tomanovič v novem kabinetu samo minister brez portfelja.

Nezgodna nadvojvode Franca Josipa.

Praga, 23. avgusta. Nadvojvodi Francu Josipu, ki je prisostvoval otvoritvi novega nemškega gledališča, se je na potu v Sojovice zgodila danes mala nezgoda. Njegov avtomobil se je zadel namreč v nek drug avtomobil, ki je bil brez luči. Nadvojvoda je bil lahko ranjen na ušesu.

Turški manevri.

Carigrad, 23. avgusta. V okolici Janine in Valove bo manevriralo te dni 6 bataljonov turške armade. Kakor se poroča, je namen teh manevrov demonstracija proti domačinom.

Ogrsko-hrvaški državni zbor.

Budimpešta, 23. avgusta. Opozicija še vedno nadaljuje obstrukcijo. Današnja seja je bila zopet spopolnjena s samimi interpelacijami in pomenskimi glasovanji.

Razpust ogrske zbornice.

Budimpešta, 23. avgusta. Danes so se pričele v kulorjih poslanske zbornice razširjati vesti, da bo ogrsko-hrvaška zbornica razpuščena. Poslanec Julij Justh je izjavil, da opozicija pred novimi volitvami nima strahu. Za

slučaj, če bi se v volilni borbi ogrska vlada zopet posluževala onih sredstev, kakor zadnjič, bo opozicija takoj v prvi seji zopet pričela z obstrukcijo. — Vladi prijazni poslanci pa zatrjujejo, da so vesti o razpustu zbornice popolnoma neresnične. Ogrski ministrski predsednik grof Khuen Hederfeld je izjavil, da se bo sredi meseca septembra situacija precej spremenila, ker bo tudi opozicija prišla do prepričanja, da jo obstrukcija ne bo rešila in to tembolj, ker je provinca radi obstrukcije silno ogorčena.

Avstrijski manevri v Dalmaciji.

Zader, 23. avgusta. Danes so se pričeli v Dalmacijskih vodah tridnevni mornarski manevri, katerih se udeležuje tudi prestolonaslednik Fran Ferdinand.

Stavka cestnih železničarjev v Atenah.

Atene, 23. avgusta. Cestni železničarji so danes stopili v stavko, ker je bil njih ravnatelj odpuščen iz službe. Stavkujoči zahtevajo z vso odločnostjo, da stopi odpuščen ravnatelj zopet na svoje mesto.

Razne vesti.

* Beraška malha — polna denarja. Na cesti iz Belgrada v Topčider je 70 letni berač Pavlovič padel v nezavest. Prepeljali so ga v bolnišnico. Pri njem so našli 2 kg težko malho, polno bankovcev in srebrnega ter niklajstega denarja v vrednosti okoli 200.000 dinarjev. Berač je umrl. Zdj pa iščejo dedičev za polno beračevo malho.

* Nov rekord avijatlake. „New York Times“ ima brzojavno poročilo iz Chicaga, da je ameriški avijatik Ocven Brindley prekosil dosedaj svetovni rekord višine z aeroplanom, ki ga je pred par dnevi dosegel francoski avijatik kapitan Felix. Brindley se je vzdignil na aparatu sistema Edright celih 3574 m visoko in tako prekosil za več kot 200 metrov rekord kapitana Felixa 3350 metrov.

* Strašen bedak. Predvčerajšnjem zvečer je policijski agent aretirval v ul. Sv. Frančiška v Trstu mladeniča, ki je najprej pljunil na cesarjevo podobico, natisnjeno na listu „Corriere Adriatico“, potem je zno raztrgal časopis in z zaničevalno pozo zagnal kosčke na tla. Na policiji je dotičnik rekel, da mu je ime Mavricij Banjo, da je dijak, star 19 let, in da stanuje v ul. Sv. Frančiška št. 20. Izjavil je, da je angleški podanik (?) in da radi tega ni mogel imeti hudobnega namena.

* Nemški cesar Viljem — operni komunist? Časopis Gil Blas javlja, da je cesar Viljem v teh vročih pasjih dneh skomponiral — opero. Junak nove cesarjeve opere je baje kralj Avgust Močni.

Lastnik in glavni urednik Milan Plut.

Odgovorni urednik V. M. Zalar.

Tiska „Učiteljska tiskarna“ v Ljubljani.

Mali oglasi.

Beseda 5 vin. — Za one, ki iščejo službo 4 vin. — Najmanjši znesek 50 vin. — Pisemnim vprašanjem je priložiti znakmo 20 vin. — Pri malih oglasih ni nič popusta in se plačujejo vnaprej; zunanji inserenti v znakmah. Zaključek malih oglasov ob 6. uri zvečer.

Hiša v Hrenovih ulicah št. 18, pripravna za malo obrt se proda. Polzeve se v gostilni pri „Dachsu“, ali pa Marije Terezije cesta številka 16. 348/3—1

Akademski slikar v Ljubljani, ki želi imeti postranski zaslužek in sicer za dekorativno slikanje se naj blagovolji obrniti pisмено pod šifro „Dekorativ 222“ pošto ležeče Ljubljana, glavna pošta. 349/3—1

Hiša z vrtom se iz proste roke proda. Polzeve se Mesarska cesta št. 1. 163/8—6

Dva dijaka iz boljše rodbine se sprejmeta na stanovanje in hrano. Kje pove upravnistvo „Jutra“. 351/3—1

KORESPONDENCA.

Državni uradnik 35 let star se želi poročiti s 25 do 30 let staro samostojno živiljo, (obrtnico) ali pa z gospodino s 5—10.000 K premoženjem, vdove brez otrok niso izključene. Ozira se le na resne ponudbe s sliko. Tajnost zadržana. Pisma na „pošto ležeče K. F. 01. Ljubljana“. 512/1—1

Gospod P. R., ako se najde, ali je že najdeno, mi blagovolite to sporočiti pod šifro „Najdeno“. „Prva anonimna pisarna“, kajti po pošti ni zanesljivo, da dobim isto osebo v roko. 515/1—1

Kdor išče ali oddaja kako

službo,

kdor hoče kaj

kupiti ali prodati,

doseže to najlažje, ako

inserira

v Malih oglasih „Jutra“. Za besedo se plača

samo 5 vinarjev.

Prodajalna

na zelo prometni cesti v Ljubljani, elegantno opremljena, se odda takoj z vso specerijsko zalogo in z vsem inventarjem ali brez njih pod zelo ugodnimi pogoji. Naslov v upravnistvu „Jutra“.

Proda se takoj lepo manjše

posestvo

iz proste roke v lepem in prijaznem kraju na Gorenjskem. Poslopja so v najboljšem stanu, pripravna za gostilno, prodajalno ali drugo obrt. Proda se tudi z živino, prešičem in vsem orodjem, ali pa samo posestvo. — Naslov pove „Prva anonimna pisarna“, Franciška ulica 8.

Najboljši pokončevalec mrčesa je brezdvomno F. Scherag-a

JANOL

pomori podgane, miši, stenice, ščurke i. t. d. - pod garancijo. -

Naroča se:

Dunaj XV., Fünfhausgasse št. 5.

L. J. Fröhlich

sobni slikar in plesarski mojster, dekoracije, napisli in cerkveno slikarstvo

Ljubljana, Hrenova ulica 17.

Poštno-branilnični račun št. 67.626.

Svetovno mojstrstvo v urarski industriji iznajdeno.

Prevezete edine prodaje me je postavilona stališče, da za 2-90 K nudim elegantno 14 kar. Double zlato švicarsko uro. Ista ima 36 urno dobro idočje kolesje s sidrom. Nagradna znamka je električnim potom s pravim zlatom prevlečena. Gre precizno 4 leta, za kar tudi jamčim. 1 kom. 2-90 K 3 komadi 7-50 K. Ker se neugajajoče premenja, ali se lahko nazaj dobi, je naročilo popolnoma brez rizike. Pošiljam samo po povzetju.

ST. KESSLER, svetov razpošiljalnica Krakov, Avstrija št. 132.

Jako zanimiv, zabaven in poučen list s slikami je

„Ilustrovani tednik“

ki izhaja vsak petek ter stane četertletno K 1-80.

Zahtevajte ga povsod! Naročite ga in inserirajte v njem!

Naslov: Ilustrovani Tednik, Ljubljana.

Pozor! Preselitev! Pozor!

FR. P. ZAJEC, Ljubljana.

Velika zaloga pravih švicar. ur, zlatnine, srebrnine, gramofonov, plošč itd.

Tem potom vljudno naznanjam, da sem preložil svojo trgovino s Starega trga 26 na

Stari trg št. 9

isto popolnoma na novo uredil ter povečal in mi bo mogoče svoje cenjene odjemalce v vsakem oziru v zadovoljivost postreči. — Osebito opozarjam slavno občinstvo, kot prvi in edini slovenski, to obrt upravičeni izvrševati ter oblastveno izprašani optik in strokovnjak na svoj

optični zavod

po najnovejšem sistemu z električnim obratom urejeni. V zalogi imam vedno najnovejše ščipalnice, očala, tudi Rotenstockove; toplomerje, daljnogledne vse vrste, kakor „Zeiss“, „Goerz“, „Busch“ itd., zrakomere, hydrometre, raznovrstne tehnične za žganje, mleko itd. — Vsa popravila izvršujem v svoji lastni, dobro urejeni delavnici točno in solidno. — Zahvaljujem se za dosedanje mi izkazano zaupanje in prosim, da mi isto ohranite tudi v bodoče. Z odličnim spoštovanjem

Fr. P. Zajec, Stari trg št. 9.

Brzojavni naslov: BAJEC, Ljubljana.

ANT. BAJEC

cvetlični salon

Ljubljana, Pod Trančo št. 2.

Velika zaloga suhih vencev

Izdelovanje šopkov in vencev, travkov z napisi itd.

Zunanja naročila izvršuje točno.

Vrtnarija je na Tržaški cesti.

Jutro se prodaja v Trstu po 6 vinarjev

v naslednjih tobakarnah:

Becher ulica Stadion,
Trevisan ulica Fontana,
Pipan, ulica Fabra,
Bevk, trg Goldoni,
Vovk, ulica Carducci,
Sekovar, Vojašnični trg,
Hrast. Poštni trg,
Možt, ulica Miramar,
Magolo, ulica Belvedere,
Geržina, Rojan,
Raunacher, Campo Marzio,
Bruna, SS. Martiri,
Ercigoj, ulica Massimiliana,
Rončelj, ulica S. Marco,

Bruna, ulica del Rivo,
Bubnič, ulica Sette Fontane,
Gramaticopulo, ul. Barriera,
Spöder, ulica Barriera,
Lavrenčič, Vojašnični trg,
Benusi, Greta,
Kichel, Rojan,
Baje, ulica Geppa,
Luzatto, ulica Acquedotto,
Segulin, ulica Industria,
Lug, ulica S. Lucia,
Zidar, Sv. M. Magdalena,
Hreščak, ulica Belvedere,
Cechimi, ulica dell' Istra,

Najboljše odgovori „Slovenca“ vsak naš prijatelj, ako se naroči na „Jutro“, ali pa najde novega naročnika!

„Angleško skladišče oblek“

O. Bernatović

Ljubljana, Mestni trg 5
priporoča radi minule sezone v okasiji

obleke za gospode

iz listra ali pralne v barvah

od K 10.— naprej

ter panama

klobuke in slamnike.

P. n.

S tem se usojam javljati, da sem svojo **spedijsko trgovino** z današnjim dnem **opustil**.

Ves inventar sem prodal tvrdki

Spedijska in komisijska tvrdka „Balkan“

d. z. o. j.

Podružnica v Ljubljani — (Centrala v Trstu)

in bo ta družba tudi vsa tekoča opravila izvršila v svojem imenu in na svoj račun.

P. n. naročnikom se najtopleje zahvaljujem za izkazano mi zaupanje in prosim, naj to naklonjenost v polni meri blagohotno ohranijo tvrdki „Balkan“.

Z velespoštovanjem

J. Škerlj.

Priporoča se za vsa v svojo stroko spadajoča dela

J. ZAMLJEN

čevlarski mojster

V LJUBLJANI

Sodnijska ulica št. 3

Dobe se tudi izgotovljena obuvala. izdeluje prave gorske in telov. čevlje.

SODE

dobro ohranjene, stare in nove, velike in male, prodaja

IVAN BUGGENIG

sodar

Ljubljana, Cesta na Rudolfovo želez. 5.

Podružnica „Jutra“

za Sp. Šiško in okolico

(v Sp. Šiški, Celovška cesta št. 77, v hiši g. Tomažiča) telefon št. 177,

sprejema poročila za uredniški del lista, oglase, naročnino itd.

Uradne ure od 8.—12. in od 2.—6.

Klavirje,

pianine in harmonije

le prvih svetovnih tvrdk na obroke po K 18.—

Ravnokar največja zaloga malo časa izposojenih pianinov po jako nizki ceni.

ALFONZ BREZNIK, Kongresni trg 13, učitelj „Glasbene Matice“.

FR. KS. KASPER

Ljubljana, Vegova ul., v bližini realke.

Zaloga raznega pohištva

hišnih oprav za spalne in jedilne sobe, vseh vrst tapetiranega pohištva, naslanjačev, otomanov, kakor tudi pisarniških oprav, dalje različnih platnenih in lesenih rolo, žaluzij in železnih valčnih zastorov. — Velika množina izgotovljenih oprav za spalne in jedilne sobe vedno v zalogi.

Priznalna pisma, ceniki in vzorci na poljubno razpolago.

„JUTRO“ se prodaja v Ljubljani

po 6 vinarjev

v naslednjih tobakarnah:

Južni kolodvor, na peronu.

Državni kolodvor.

Blaž, Dunajska cesta.

Sever, Krakovski nasip.

Pleher, Kongresni trg.

Češark, Šelburgova ulica.

Dolenec, Prešernova ulica.

Fuchs, Marije Terezije cesta.

Mrzlikar, Sodna ulica.

Sušar, Miklošičeva cesta.

Zupančič, Kolodvorska ulica.

Pirnat, Kolodvorska ulica.

Šenk, Resljeva cesta.

Kotnik, Šiška.

Tivolj, na žel. prel. pri Nar. domu.

Košir, Hišlerjeva ulica.

Stiene, Valvazorjev trg.

Sušnik, Rimska cesta.

Ušeničnik, Židovska ulica.

Kleinstejn, Jurčičev trg.

Križaj, Sp. Šiška.

Wisiak, Gosposka ulica

Kustrin, Breg.

Tenente, Gradaška ulica.

Velkavrh, Sv. Jakoba trg

Šitar, Florjanska ulica

Blaznik, Stari trg.

Nagode Mestni trg.

Kane, Sv. Petra cesta.

Treo, Sv. Petra cesta.

Kušar, Sv. Petra cesta.

Podboj, Sv. Petra cesta.

Elsner, Kopitarjeva ulica.

Bizjak, Bohoričeva ulica.

Remžgar, Zelena jama.

Sveteč, Zaloška cesta.

Jamšek, Tržaška cesta.

Jezeršek, Zaloška cesta.

Likar, Glince.

Štrkovič, Dunajska cesta.

Klančnik, Tržaška cesta.

Rezervni zaklad

nad pol milijona

kron

Kmetska posojilnica

— ljubljanske okolice —

registrirana zadruga z neomejeno zavezo

v lastnem združnem domu

v LJUBLJANI

Dunajska cesta št. 18

Stanje hranilnih

vlog dvajset

milijonov kron

Telefon št. 185 interurban.

obrestuje hranilne vloge po čistih

4 $\frac{1}{2}$ %

brez odbitka rentnega davka

Sprejema tudi vloge na tekoči račun v zvezi s čekovnim prometom ter jih obrestuje od dne vloge do dne dviga.

Posojuje na zemljišča po 5 $\frac{1}{4}$ % brez amortizacije ali na amortizacije po dogovoru.

Eskomptuje

trgovske menice.

Ustanovljena

leta 1882.

Denarni promet

v letu 1910

K 100.000.000.—

Eskomptuje

trgovske menice.

Ustanovljena

leta 1882.

Upravno premoženje

v letu 1910

K 20.500.000.—

Ustanovljena leta 1831.

Največja zavarovalnica avstro-ogrske države

Ustanovljena leta 1831.

C. kr. priv. občna zavarovalnica Assicurazioni Generali v Trstu.

Glavni zastop v Ljubljani, Marijin trg, Sv. Petra cesta št. 2, v lastnem domu.

Zavaruje zoper požar na poslopih, pohištvo in blagu, tatinski vlom, škode vsled prevažanja, poškodbo zrcal in zvonov. — Na življenje in za doto v vseh mogočih sestavah. — Tekom leta 1910. zavarovalo se je 19.215 oseb za kapital nad 155 milijonov kron na življenje. — Družba je izplačala za škode nad 1018 milijonov kron. Premoženje družbe znaša nad 392 milijonov kron.

Učiteljska tiskarna, Frančiškanska ulica št. 8.

registrirana zadruga z omejenim jamstvom

priporoča svojo bogato zalogo najnovejših tiskovin za šole, krajne šolske svete, županstva in druge urade. — Tiskarna sprejema vsa v tiskarsko in litografsko stroko spadajoča dela ter jih izvršuje točno, okusno in po solidnih cenah. — Tiskanje šolskih knjig in časopisov.

Lastno založništvo.

Muzikalije.

Telefonska št. 118.

Najmodernejšee črke.

Litografija.

Poštne hranilnice št. 76.307.

Del. glavnica:

K 5.000.000.

Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani.

Rez. fond nad:

K 610.000.

Stritarjeva ulica št. 2.

Podružnice v Spljetu, Celovcu, Trstu, Sarajevu in Gorici.

Sprejema vloge na knjižice in na tekoči račun ter jih obrestuje od dne vloge po čistih 4 $\frac{1}{2}$ %.